Pro běh lhůty k provedení zmateční stížnosti je lhostejné, zda vyhověl soud žádosti o zřízení zástupce chudých pozdě, nebo zda vůbec odepřel (třeba neprávem) zříditi zástupce chudých (rozh. č. 5587 Sb. n. s.).

6. Kdy lze žádati za *navrácení v předešlý stav*, byla-li zmeškána lhůta k provedení zmateční stížnosti?

Byla-li tato lhůta zmeškána vinou zvoleného obhájce, nelze v tom spatřovati překážku podle § 364 tr. ř. Ponechal-li obhájce provedení opravných prostředků na poslední den lhůty, je povinen se postarati o to, aby bylo provedení podáno včas (rozh. č. 390 Sb. n. s.). Stejně je tomu, stalo-li se to nedopatřením obhájcovy kanceláře (rozh. č. 454, 630 Sb. n. s.), pokud se týče jeho koncipienta, nebo jejím omylem při zaznamenání lhůty (rozh. č. 4077 Sb. n. s.).

Jde-li o zástupce chudých, platí uvedené zásady, stalo-li se jeho zřízení včas.

Došlo-li však k jeho zřízení opožděně, je rozeznávati, zda se to stalo vinou soudu či obžalovaného.

Za navrácení v předešlý stav lze žádati, byl-li liknavostí soudu zástupce chudých zřízen v poslední den lhůty k provedení opravného prostředku (rozh. č. 1149 Sb. n. s.), nebo vyhověl-li nalézací soud včasné žádosti obžalovaného o zřízení zástupce chudých k jejich provedení tak pozdě, že tento obhájce obdržel usnesení advokátní komory a rozsudek až po uplynutí lhůty (rozh. č. 4605 Sb. n. s.), nebo nevyřídil-li vůbec žádost za zřízení zástupce chudých a odmítl-li zmateční stížnost proto, že nebyla opatřena podpisem advokáta, ač byla obžalovanému vrácena za tím účelem (rozh. č. 5464 Sb. n. s.).

Učinil-li však obžalovaný žádost za zřízení zástupce chudých tak pozdě, že jí nemohlo býti včas vyhověno, nelze v opožděném zřízení zástupce chudých spatřovati překážku podle § 364 tr. ř.

Glosy a aktuality.

Ještě osnova zákona o hosp. konsulentech.

Dostal se nám do ruky »pamětní spis« o osnově zákona o obchodně hospodářských konsulentech, který právě nyní předložily stavoské organisace účetních znalců a hospodářských poradců vládním orgánům.

Pamětní spis jest psán velice sugestivně, avšak vychází z něho na jevo, že za ním stojí jedině stavovské organisace účetních znalců a hospodářských poradců a nikoliv kruhy (na př. průmysl a obchod), o kterých se stále tvrdilo, že požadavky těchto přímo interesovaných zájemců berou za své. Z pamětního spisu jest také zřejmo, že uznávanou nutnost jasné zákonné úpravy hospodářského konsulentství a účetního znalectví, a odlišení této činnosti od pokoutnictví, berou zájmové kruhy ve svůj prospěch za vítanou příležitost, aby hospodářští konsulenti se stali současně i právními poradci bez ohledu na nedostatek způsobilosti k tomu.

K výkladu § 19 zákona o soukromých zaměstnancích.*)

Spornou v teorii otázkou, zda si zaměstnavatel soukromého zaměstnance po dobu jeho onemocnění může podle § 1156 a) ob. z. obč., pokud se

*) Viz Právní prakse, 1936/1937, str. 103, 167.

týče § 9 zák. č. 244/1922 Sb. z. a n. strhnouti z platu vypláceného zaměstnanci poměrnou část dávek, které tento dostává z titulu veřejnoprávního pojištění, zabýval se stručně dr. Karel Witz v loňském ročníku Právní prakse. Poukázal na nesprávnost stanoviska, které hájí Hartmann ve svém komentáři na str. 147, že totiž strhávání nemocenských úhrad z platu zaměstnancova je přípustné, ježto nový zákon č. 154/1934 zrušil v celku zákon o obchodních pomocnících a tím i § 8, odst. 2 zák., který zněl:

»Částky, které béře zaměstnanec po čas překážky na základě veřejnoprávního pojištění, nesmějí býti započteny do peněžitých požitků.«

Tento výklad svedl také Ústřední sociální pojišťovnu v Praze k nesprávnému upravení příslušného předpisu v služebním a disciplinárním řádu pro zaměstnance nemocenských pojišťoven a svazů nemocenských pojišťoven. Jde o § 20 cit. služ. řádu, který určuje, že v době onemocnění zkracují se zaměstnancovy požitky o polovinu nemocenského, požívá-li ho.

Nejvyšší soud v Brně řešil otázku v dosud neuveřejněném rozh. z 22. prosince 1937, Rv I 2904/37 ve smyslu názoru, hájeného v tomto časopise, uváživ toto:

Podle § 19 zákona č. 154/1934 Sb. z. a n. podrží zaměstnanec, nemoha konati práce pro nemoc, nebo pro úraz, který si nezpůsobil ani úmyslně, ani hrubou nedbalostí, právo na plat po dobu uvedenou v prvním a druhém odstavci § 1 dotčeného zákona.

Zákon č. 154/1934 Sb. z. a n. nemá obdobné ustanovení, jaké měl zákon o obchodních pomocnících č. 20/1910 ř. z. v § 8, odst. 2, že totiž částky, které zaměstnanec po čas nemoci nebo úrazu dostává z veřejnoprávního pojištění, nemohou mu býti započteny na plat. Z toho však nelze dovozovati, že z platu zaměstnancova může zaměstnavatel srážeti částky, které obdrží zaměstnanec z veřejného pojištění. Správnosti tohoto názoru nasvědčují též materialie, neboť vysvětlivky ministerstva spravedlnosti k osnově zákona o soukromých zaměstnancích č. j. 23.633/34-8 naznačují, že úmyslem odborné komise, která do svého elaborátu nepojala o dávkách veřejnoprávního pojištění žádné ustanovení, bylo odmítnouti řešení navrhované v některých starších osnovách a návrzích, jež dovolovaly započtení aspoň určité části zaměstnavatelových příspěvků. Ve vysvětlivkách je tudíž vysloven názor, že není-li zaměstnavateli výslovně dovoleno, aby si z platu, který podle § 19 osnovy musí poskytovati zaměstnanci, něco srazil, nemůže si zaměstnavatel sraziti nic a že bude tedy třeba tuto otázku podle osnovy rozhodnouti zcela stejně jak podle dosavadního § 8, odst. 2 zákona o obchodních pomocnících. Také zpráva sociálněpolitického výboru poslanecké sněmovny č. t. 2720 dotvrzuje, že na zásadě dosavadního zákona (č. 20/1910 ř. z.) nemělo býti nic změněno.

Přiznal-li zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. zaměstnanci za určitých podmínek plat, na který by jinak bez zvláštních předpisů právo neměl, a nedovolil-li výslovně, aby si zaměstnavatel něco srazil z tohoto platu, byla tím otázka platu příslušejícího zaměstnanci z oněch podmínek úplně upravena a není tu mezery, která by musela býti vyplněna podle § 54 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. z podpůrných norem, zvláště z § 1156 a) ob. z. obč. a § 9 zák. č. 244/1922 Sb. z. a n.

Ustanovení § 19 zákona o soukromých zaměstnancích je velícím předpisem, který nemůže v neprospěch zaměstnanců býti smlouvou změněn ani zrušen (§ 53 dotč. zák.), a nemá tudíž významu, že Ústřední sociální pojišťovna vydala za souhlasu organisací zaměstnanců služební a disciplinární řád, podle něhož musí si zaměstnanec v případě nemoci dáti započísti na plat polovici nemocenského, neboť smluvní ustanovení, příčící se velícím předpisům zákona, jsou neplatná a platí zaměstnancům příznivější ustanovení zákona (§ 56 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.). Frydrych.

Jaká cena může býti podkladem pro určení hodnoty předmětu sporu podle § 57 j. n.

Vymáhající věřitel pro svoji vykonatelnou pohledávku per Kč 1473.70 při výkonu exekuce proti dlužnici zabavil 100 knih a brožur, které byly oceněny výkonným orgánem co do možnosti výtěžku částkou Kč 25.—. Odvolatel X. Y. k 56 knihám a brožurám ze 100 zabavených uplatnil